

РЕШЕНИЕ

№ 7400

гр. София, 05.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 10.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **6488** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба от Д. К. Ф. и Д. Т. Ф. с адрес – [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Решение № Ж-154/19.04.2022г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/.

В жалбата се излагат подробни аргументи за незаконосъобразност на оспореното решение. Моли се решението да бъде отменено.

В съдебно заседание жалбоподателите не се явяват и не се представляват.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране – в съдено заседание се представлява от юрк. Н., който оспорва жалбата и моли тя да бъде оставена без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – „Водоснабдяване и канализация“ ЕАД, [населено място] – в съдебно заседание не се представлява. От процесуалния ѝ представител юрк. З. е постъпила молба, в която заявява, че оспорва жалбата и моли тя да бъде оставена без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор П., която моли жалбата да бъде оставена без уважение като неоснователна.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало по жалба с вх. №

В-11Д-00-13/01.06.2021 г. по описа на Комисията за енергийно и водно регулиране, подадена от Д. Ф.. На 09.08.2021 г. в Комисията за енергийно и водно регулиране е постъпила молба от Д. Ф., в която моли жалбата да се счита подадена и от нейно име. Подадената от г-н Ф. и г-жа Ф. жалба се отнася за имот с адрес: [населено място], [улица], представляващ жилищна сграда с двор. До 27.03.2019 г. имотът е бил водоснабден и с монтиран водомер на сградното водопроводно отклонение /СВО/ за него.

Видно от Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот със запазено право на ползване № 74, том II, рег. № 1675, дело № 246/27.12.2013 г. /лист 134 от делото/ имотът е бил собственост на Т. А. Т., като Д. Т. Ф. го е придобила по силата на посочения нотариален акт. В нотариалния акт е отразено, че Т. А. Т. си запазва правото на пожизнено и безвъзмездно ползване на описания в нотариалния акт имот.

В административната преписка се съдържа и препис-извлечение от акт за смърт на Т. А. Т. /лист 135 от делото/ от 24.01.2017 г. От акта за смърт е видно, че Т. А. Т. е починал на 23.01.2017 г.

От „Водоснабдяване и канализация“ ЕАД, [населено място] е установено, че титуляр на партидата, в качеството му на собственик до 2013 г. е бил Т. Т., а за периода от 2013 г. до 23.01.2017 г. същият е бил титуляр на партидата в качеството му на ползвател на имота.

През м. 01.2019 г. „Водоснабдяване и канализация“ ЕАД, [населено място], служебно прехвърлило партидата за имота на името на Д. Ф. в качеството ѝ на едноличен собственик на имота и наследник на Т. Т., като за потребените за имота ВиК услуги за периода 10.02.2016 г.-21.01.2017 г. от дружеството били издадени фактури за клиент с № 851446 – Д. Ф. /лист 137-144 от делото/.

Абонатът Д. Ф. е била уведомена за неплатените задължения с Покана за доброволно плащане на задълженията изх. № К-2452/26.09.2018 г. /лист 107 от делото/. В административната преписка е налична обратна разписка за изпращане на поканата за доброволно плащане до Д. Т. Ф. /лист 59, гръб, от делото/. Поканата е била изпратена до адреса на водоснабдения имот: [населено място], [улица]. По данни, предоставени с писмо /лист 49 от делото/ от „Български пощи“ ЕАД на „Водоснабдяване и канализация“ ЕАД, [населено място], пратката е върната с отбелязване „лицето не живее на адреса“.

От протокол за прекъсване на водоподаването от 27.03.2019 г. /лист 105 от делото/ е видно, че водоподаването към описания по-горе в настоящото решение имот е спряно поради наличие на неплатени задължения на основание чл. 40, ал. 1 от Общите условия на „Водоснабдяване и канализация“ ЕАД, [населено място] и издадена Заповед № РД-09-218/14.03.2019 г. от изпълнителния директор на „Водоснабдяване и канализация“ ЕАД, [населено място] /лист 106 от делото/.

На 07.02.2019 г. Д. Ф. подава Заявление с вх. № П-127/07.02.2019 г. до „Водоснабдяване и канализация“ ЕАД [населено място], за промяна на партидата, като поради неспазване на срока по чл. 61, ал. 1 от Общите условия заплаща такса в размер на 30 лв., видно от приложен фискален бон /лист 145 от делото/.

До г-н Ф. е изпратено писмо изх. № К-813/15.03.2019 г. /лист 146 от делото/, с което е отказано извършването на промяна на партидата на името на Д. Ф., поради наличие на неплатени задължения в размер на 208, 65 лв. по партида с титуляр Д. Т. Ф. и абонатен № 219138. Посочено е, че заявлението и приложените към него документи ще бъдат разгледани след заплащане на задълженията.

От „Водоснабдяване и канализация“ ЕАД, [населено място] е подадена искова молба пред РС Бургас, с която претендира установяването на дължимостта на сумите по издадените фактури в периода 10.02.2016 г.-12.01.2017 г. Искът е отхвърлен от РС Бургас, като срещу постановеното решение са подадени въззивни жалби пред ОС Бургас и е образувано въззивно гр. дело № 341/2020 г. по описа на ОС Бургас. Постановено е Решение № П-87/16.09.2020 г., с което е отменено решението на РС Бургас, в частта, с която е отхвърлен иска на „Водоснабдяване и канализация“ ЕАД, [населено място], срещу Д. Т. Ф. за установяване на дължимостта на сумите по заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК № 476/01.02.2019 г., и е прието за установено, че Д. Ф. в качеството си на съсобственик на описания по-горе в настоящото решение имот, дължи на „Водоснабдяване и канализация“ ЕАД, [населено място] претендираните от дружеството суми за периода 10.02.2016 г.-21.01.2017 г. Решението е влязло в сила на 16.09.2020 г., тъй като е окончателно.

След преустановяването на водоподаването към имота на 30.08.2019 г. Д. Ф. подал жалба до ВиК оператора, като твърди, че не е получил отговор на същата. Иска се да бъде задължен ВиК операторът да възстанови водоподаването към имота, както и да бъде монтиран водомер на СВО и да бъде прехвърлена партидата на имота на името на Д. Ф..

Видно от писмо с вх. № В-11Д-00-13/14.12.2021 г. /лист 60 от делото/ жалбата на Д. Ф. е оставена без разглеждане, тъй като към м. 09.2019 г. е било налице неприключило гражданско дело. Посочено е също, че Ф. не е титуляр на партидата и абонат на дружеството.

Според писма от „Водоснабдяване и канализация“ ЕАД, [населено място] с вх. № В-11Д-00-13/01.09.2021 г. и с вх. № В-11Д-00-13/14.12.2021 г. дължимите задължения по партидата са изцяло погасени, поради което партидата на имота е била променена на името на Д. Ф..

В жалбите си до КЕВР г-н и г-жа Ф. твърдят, че не са били уведомени за действията на „Водоснабдяване и канализация“ ЕАД, [населено място] по преустановяване на водоподаването към имота им. Посочват, че ВиК операторът не е имал право да спре водоподаването към имота им преди да приключи образуваното дело, както и няма основание да иска заплащането на такса за включване.

В изпълнение на чл. 143 и чл. 144 от Наредба № 3/21.03.2016 г. /Наредбата/ КЕВР е препратила подадените от г-н и г-жа Ф. жалби на „Водоснабдяване и канализация“ ЕАД, [населено място].

На 14.12.2021 г. от ВиК оператора е постъпило становище, според което причините да не бъде възстановено водоподаването в имота на жалбоподателите са, че то следва да бъде възстановено след заплащането на съответната административна такса за „включване“ в район „П.“. Дружеството посочва, че клиентът е заплатил всички задължения с изключение на такса включване на основание чл. 43, ал. 1 от Общите условия, поради което водоподаването не е възстановено. Посочено е също, че липсва заявка от заинтересованото лице за включване към ВиК мрежата на район „П.“.

Изготвен е Доклад с вх. № В-Дк-71/13.04.2022 г. от главна дирекция „Водоснабдителни и канализационни услуги“.

Издадено е Решение № Ж-154/19.04.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което административното производство на основание чл.14 ал.3 от ГПК е прекратено по т.1 от изложението; на основание чл.147 ал.1 от Наредба № 3 от 21 март 2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, във връзка с чл. 22, ал. 1 и

ал. 7 от Закона за енергетиката, е прекратено производството по преписката (в частта по т. 2 и т. 4 от изложението), поради неоснователност и на основание чл. 13, ал. 8 от Закона за енергетиката във връзка с чл. 27, ал. 2, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс е прекратено производството по преписката (в частта по т. 3 от изложението), поради отпаднал правен интерес.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 13, ал. 9 от ЗЕ, от лице, имащо правен интерес и срещу подлежащ на оспорване по съдебен ред акт, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 1 от ЗЕ, КЕВР разглежда жалби на потребители срещу В и К оператори, свързани с предмета на регулиране по Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги. Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган и при спазване на законоустановената форма. Издаденото решение съдържа фактически и правни основания с оглед изискванията на чл. 59 от АПК, поради което изложените твърдения в жалбата за неспазване на установената форма са неоснователни.

В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

По законосъобразността на процесното решение съдът приема следното:

Административният орган в т. 1 от диспозитива на процесното решение на основание чл. 14, ал. 3 от ГПК законосъобразно е приел, че КЕВР няма право да разгледа подадената от г-н и г-жа Ф. жалба, в частта в която се иска произнасяне, относно дължимостта на сумите по издадените фактури в периода м. 01.2017 г.-м.01.2019 г.

Разпоредбата на чл. 297 от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/, приложима на основание чл. 144 от АПК, предвиждала че влязлото в сила решение е задължително за съда, който го е постановил и за всички съдилища, учреждения и общини в Република България.

Видно от приложените по делото доказателства безспорно се установява, че към момента на издаване на процесното решение е налице влязло в сила съдебно решение на ОС Бургас /Решение от 16.09.2020 г. по въззивно гражданско дело № 341/2020 г. по описа на ОС Бургас - лист 92 от делото/, с което е разрешен със силата на пресъдено нещо спорът между Д. Т. Ф. и „Водоснабдяване и канализация“ ЕАД, [населено място] относно дължимостта на сумата по издадените фактури в периода 27.06.2016 г.-25.01.2017 г.

В т. 2 от диспозитива на процесното решение КЕВР правилно е приела, че жалбата, в частта с която се оспорва законосъобразността на преустановеното водоподаване към имота на жалбоподателите, както и в частта в която се твърди, че жалбоподателите не са получили отговор на подадената до „Водоснабдяване и канализация“ ЕАД, [населено място] жалба относно спирането на водоподаването към имота им, е неоснователна, поради което на основание чл. 147, ал. 1, от Наредба №

3/21.03.2013 г. за лицензионните дейности в енергетиката е прекратено производството по преписката.

Съгласно чл. 6, т. 1 от Наредба № 4 от 14.09. 2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи /Наредбата/, Услугите В и К се осъществяват чрез водоснабдителната система до границата със сградната водопроводна инсталация или вътрешната /площадкова, дворна/ водоснабдителна мрежа на потребителите. Според чл. 7, ал. 3 от Наредбата, водопроводните отклонения с водомерните възли и канализационните отклонения са част от общите мрежи на водоснабдителните и канализационните системи и се изграждат и поддържат от операторите. Според чл. 11, ал. 2 от Наредбата, Водопроводното отклонение е елемент на техническата инфраструктура съгласно чл. 64 ЗУТ и представлява участък от водоснабдителната мрежа, който започва от водовземната скоба или фасонната част и се състои от водовземна част, водопроводни тръби и тротоарен спирателен кран и завършва с водомерен възел. Когато след водопроводното отклонение има повече от един потребител, водомерът на водопроводното отклонение е общ водомер. Съгласно чл. 32, ал. 10 от Наредбата, операторът на водоснабдителната система монтира, поддържа и контролира водомерите на водопроводните отклонения, по които се отчита и заплаща изразходваното количество вода.

Тълкуването на цитираните разпоредби от Наредбата налага извода, че водомерните възли на сградното водопроводно отклонение /СВО/ за съответния имот са част от общите мрежи на водоснабдителните системи и се изграждат и поддържат от ВиК оператора. Монтирането и поддържането на водомерите на СВО е задължение на ВиК оператора.

Съгласно чл. 40, ал. 1 от Общите условия, при неплащане в срок от потребителя на дължимата сума по издадена фактура. В и К операторът има право да преустанови временно предоставянето на В и К услуги на основание чл. 90 от Закона за задълженията и договорите, след осъществяването на следната процедура: 1. В и К операторът изпраща на потребителя покана за доброволно плащане, връчена по реда на чл. 67. В поканата се указва и датата на преустановяване на предоставянето на В и К услугите, която не може да бъде по-рано от 15 дни след датата на получаване на поканата; 2. В и К операторът може да предприеме действия по преустановяване на предоставянето на В и К услугите след датата по т. 1.

От протокол за прекъсване на водоподаването /лист 105 от делото/ е видно, че на 27.03.2019 г. е прекъснато водоподаването за процесния имот на основание чл. 38 от Общите условия, във връзка с чл. 90 от ЗЗД на основание Заповед № РД-09-218/14.03.2019 г. на изпълнителния директор на „Водоснабдяване и канализация“ ЕАД, [населено място]. Констатирано е, че са налице неплатени задължения за използвани ВиК услуги, като ОС Бургас с Решение № П-87/16.09.2020 г. /влязло в сила/ е приел за установено, че Д. Ф. дължи на „Водоснабдяване и канализация“ ЕАД, [населено място] сумите за посочения отчетен период.

Водоподаването е било прекъснато, след като на потребителя е изпратена покана за доброволно плащане /лист 107 от делото/. Съгласно чл. 67, ал. 1 от Общите условия, връчването на съобщенията може да става и по пощата с препоръчано писмо е обратна разписка или нотариална покана. Според ал. 4 на същата разпоредба, в случай, че потребителят не е уведомил В и К оператора за промяна на адреса си за кореспонденция се счита, че предизвестията и уведомленията са редовно връчени, ако

са изпратени на посочения в партидата адрес. В случая не е налице уведомяване от страна на потребителя за променен адрес, поради което правилно поканата за доброволно плащане е изпратена на адреса, посочен в партидата, поради което същата следва да се счита за редовно връчена, въпреки че пратката е върната с отбелязване, че лицето не живее на адреса.

В поканата е посочен срок за заплащане на дължимата сума до 10.10.2018 г. Изрично е посочено, че при неплащане на задължението, в 14-дневен срок, считано от 10.10.2018 г. водоподаването към имота ще бъде спряно.

На 14.03.2019 г. е издадена заповед на директора на „Водоснабдяване и канализация“ /лист 106 от делото/, [населено място], с която на основание чл. 40, ал. 1 от общите условия е наредено да бъдат предприети необходимите действия по спиране водоподаването на абонатен № 851446 на Д. Т. Ф..

Съдът приема, че ВиК операторът, е спазил изискванията на чл. 40, ал. 1 от Общите условия, поради което осъществено спиране на водоподаването към имота на жалбоподателите е законосъобразно осъществено чрез демонтаж на водомер с фабр. № 870122, видно от протокол за прекъсване на водоподаването /лист 105 от делото/.

Необосновано е твърдението на жалбоподателите, че по подадената от Д. Ф. жалба до „Водоснабдяване и канализация“, [населено място], относно спиране на водоподаването на процесния имот, не е получен отговор.

Макар и извън установения в чл. 58, ал. 2 от Общите условия срок от 14 дни, дружеството се е произнесло по подадената жалба, като е оставило същата без уважение. Това е видно от писмо вх. № В-11Д-00-13/14.12.2021 г., копие от което е изпратено и до Д. Ф.. Следва да се отбележи, че определеният с чл. 58, ал. 2 от Общите условия срок е инструктивен, а не преклузивен, поради което няма пречка ВиК операторът да се произнесе по подадена жалба и след неговото изтичане.

С т. 3 от диспозитива на процесното решение правилно КЕВР е приела съобразно чл. 13, ал. 8 от ЗЕ, във връзка с чл. 27, ал. 2 от АПК, че са налице основания за прекратяване на административното производство по подадената жалба, в частта ѝ в която се иска от КЕВР съдействие за прехвърляне на партидата на имота, поради отпаднал правен интерес.

Съгласно чл. 27, ал. 2, т. 5 от АПК, наличието на правен интерес е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на административното производство.

Според писма от „Водоснабдяване и канализация“ ЕАД, [населено място] с вх. № В-11Д-00-13/01.09.2021 г. и с вх. № В-11Д-00-13/14.12.2021 г. дължимите задължения по партидата са изцяло погасени, поради което партидата на имота е била променена на името на Д. Ф.. Правилна е преценката на КЕВР, че към момента на издаване на процесното решение искането на жалбоподателите за промяна на титуляра на партидата на имота е било удовлетворено.

С оглед изложеното, оспореното решение е правилно и законосъобразно, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение, определено на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лв. Посоченото юрисконсултско възнаграждение

следва да се заплати от жалбоподателите в условията на разделност, а именно по 50 лева.

На заинтересованата страна също се дължи юрисконсултско възнаграждение, определено на същото основание, в размер на 100 лв. Предвид липсата на фактическа и правна сложност на делото, съдът приема, че не са налице основание за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер над минимално установения в чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. Посоченото юрисконсултско възнаграждение следва да се заплати от жалбоподателите в условията на разделност, а именно по 50 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение 61 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. К. Ф. и Д. Т. Ф. с адрес – [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Решение № Ж-154/19.04.2022г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/.

ОСЪЖДА Д. К. Ф. с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране сумата от 50 лв. /петдесет/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА Д. К. Ф. с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на „Водоснабдяване и канализация“ ЕАД, [населено място], сумата от 50 лв. /петдесет/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА Д. Т. Ф. с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране сумата от 50 лв. /петдесет/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА Д. Т. Ф. с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на „Водоснабдяване и канализация“ ЕАД, [населено място], сумата от 50 лв. /петдесет/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: